

Aankondiging van de tweede lezing over het Duitse Idealisme, over F.W.J. Schelling

In de tweede lezing over het Duitse Idealisme zal Wim Dooge de filosoof Schelling behandelen. In de historische overzichten van het Duitse idealisme wordt Schelling vaak opgevoerd als de verbindende schakel tussen Fichte en Hegel. Fichte vertegenwoordigt daarbij met zijn filosofie het subjectieve idealisme, waarin het *Ik* centraal staat, Schelling met zijn natuurfilosofie het objectieve idealisme. We zullen in de derde lezing zien hoe Hegel beide posities in een hogere synthese bijeen weet te brengen. Overigens gaat deze indeling slechts op voor een bepaalde fase in het denken van Schelling, om precies te zijn voor de jaren 1797-1799, waarin hij een reeks natuurfilosofische geschriften publiceert. En daarnaast – zoals u zich wellicht nog herinnert - één van de drijvende krachten is van de *Fruhromantici* in Jena, zeker als het over filosofische onderbouwing van hun gedachtegoed gaat.